19/08/2023

Κυριακή ΙΑ’ Ματθαίου: Συγχώρεση ή εκδίκηση;

/ Ορθόδοξες Προβολές

«Κύριε, ποσάκις ἁμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἑπτάκις;», ήταν η ερώτηση που απηύθυνε ο Απόστολος Πέτρος προς το Χριστό για να απαντήσει με μία σημαντική παραβολή.

- γράφει ο Σωτήριος Θεολόγου

«Οὐ λέγω σοι ἕως ἑπτάκις, ἀλλ᾽ ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά» ήταν η απάντηση που δίνει ο Χριστός. Λόγος ιδιαίτερης βαρύτητας για τον καθένα από εμάς. Δηλαδή, τι μας λέει; Να συγχωρούμε πάντα. Όσο ζούμε, να συγχωρούμε τον άλλον για ό,τι έχει πράξει για εμάς.

Για να εξηγήσει καλύτερα ο Χριστός τη συγχώρεση, παραθέτει μία παραβολή.

Ήταν, λέει, ένας βασιλιάς που ήθελε να λογαριαστεί με τους δούλους του. Όταν άρχισε ο λογαριασμός, έρχεται ένας δούλος που χρωστούσε 10 χιλιάδες τάλαντα. Δεν είχε τόσα πολλά χρήματα και ο βασιλιάς διέταξε να πουληθεί ο ίδιος, η γυναίκα του και τα παιδιά του για να ξεπληρώσει το χρέος του.

«μακροθύμησον ἐπ᾽ ἐμοὶ καὶ πάντα σοι ἀποδώσω», ήταν η απάντηση του δούλου. Τον λυπήθηκε ο βασιλιάς, του χάρισε το χρέος του και τον άφησε ελεύθερο.

Όταν βγήκε έξω, βρήκε έναν δούλο που του χρωστούσε 100 δηνάρια και τον έπνιγε λέγοντας: «ἀπόδος μοι εἴ τι ὀφείλεις». Πέφτει στα πόδια του, και του λέει: «μακροθύμησον ἐπ᾽ ἐμοὶ καὶ πάντα σοι ἀποδώσω». Δεν τον σπλαχνίσθηκε και τον έβαλε στη φυλακή. Όταν είδαν οι άλλοι το γεγονός, πήγαν και του το είπαν στο βασιλιά.

«δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με. οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγώ σε ἠλέησα; καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἕως οὗ ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ».

Για να απευθυνθεί σε όλους μας ο Χριστός, λέγοντας: «Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν».

Το μήνυμα;

Συγχώρεση για να συγχωρεθούμε.

Δυστυχώς, ζούμε σε έναν κόσμο όπου όταν κάποιος κάνει κάτι σε κάποιον, δεν συγχωράει· εκδικεί.

Δε δείχνει καλοσύνη, αλλά σκληροκαρδία.

Δε δείχνει φιλότιμο, αλλά αναισθησία.

Εμείς, τι δείχνουμε;

Εγώ και εσύ πώς φερόμαστε;

Αν μας κάνουν ένα κακό, συγχωρούμε ή εκδικούμαστε;

Μιμούμαστε το Θεό της αγάπης ή όχι;

Πριν λίγες ημέρες, η Ζάκυνθος εόρτασε τον Άγιο της. Τον Άγιο Διονύσιο εκ

Ζακύνθου. Γιατί έγινε Άγιος; Γιατί συγχώρεσε και φυγάδευσε τον φονιά του αδερφού του. Τι φοβερό πράγμα! Όμως, δια αυτής της συγχωρήσεως, έγινε Άγιος.

Εμείς θέλουμε να γίνουμε Άγιοι ή να σκοτώσουμε αυτόν που μας αδίκησε;

Δικό μας το ερώτημα, δική μας η απάντηση και δική μας η απόφαση!

Και ερχόμαστε, στο πιο κρίσιμο ερώτημα· πώς γίνεται να ξεκινήσω να συγχωρώ τους ανθρώπους;

Χρειάζεται να αγωνιστούμε απέναντι στην κακία και στο μίσος. Να προσπαθούμε να μην μας κυριεύει η ανθρώπινη αντίληψη της εκδίκησης για τους άλλους.

Πώς γίνεται αυτό;

Συμμετοχή στη λατρεία της Εκκλησίας, νηστεία, προσευχή για να καταφέρουμε να αποκτήσουμε την αρετή της συγχώρεσης.

Να φτάσουμε στο σημείο να συγχωρούμε με όλη μας την καρδιά τον άνθρωπο που μας αδικεί και βάλλεται εναντίον μας.

Εν κατακλείδι, ας σημειώσουμε ότι ο ίδιος ο Χριστός μάς δίνει το παράδειγμα που χρειάζεται να ακολουθήσουμε. Σταυρώθηκε, δεν σταύρωσε κανέναν. Δικός μας ο παράδεισος, δική μας η κόλαση.

Ας απαντήσουμε πραγματικά, τι θέλουμε για τον εαυτό μας!